

Силабус дисципліни
«Міжнародне транспортне законодавство»
 для освітньо-професійної програми
 «Транспортно-експедиторська діяльність та логістика»
 на базі повної загальної середньої освіти (ПЗСО)
 спеціальність 275.02 «Транспортні технології (залізничний транспорт)»

Назва дисципліни, обсяг у кредитах ЄКТС	Міжнародне транспортне законодавство, 4 кредити ЄКТС
Загальна інформація про викладача	Папахов Олександр Юрійович, кандидат технічних наук, доцент, доцент кафедри УЕР; тел. кафедри 373-15-70, paphova0362@gmail.com
Семестр, у якому можливе (планується) вивчення дисципліни	Сьомий семестр
Факультети/ННЦ, студентам яких пропонується	Всім технічним факультетам
Перелік компетентностей та результатів навчання, що забезпечує дисципліна	<p>Основними задачами вивчення дисципліни є:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ознайомити студентів із сучасними міжнародно-правовими актами в області регулювання міжнародних транспортних перевезень; - навчити студента юридично грамотно складати документацію, пов'язану міжнародними транспортними перевезеннями. <p>Результати навчання:</p> <ul style="list-style-type: none"> - знати: універсальні та регіональні міжнародно-правові акти в області регулювання міжнародних транспортних перевезень. - вміти: здійснювати аналіз універсальних та регіональних міжнародно-правових актів в області регулювання міжнародних транспортних перевезень; формувати у студентів правничий світогляд, правосвідомість і правову культуру правознавця. юридичне мислення; застосовувати теоретичні та правничі знань на практиці.
Опис дисципліни	
Попередні умови, необхідні для вивчення дисципліни	Знання з загального курсу транспорту, вантажних перевезень та комерційної роботи на автомобільному транспорті, організації автомобільних перевезень та логістики
Основні теми дисципліни	<p>Характерною рисою правового регулювання у сфері міжнародних перевезень є те, що основні питання перевезень вирішуються в міжнародних угодах (транспортних конвенціях), що містять уніфіковані норми, які однозначно визначають умови міжнародних перевезень вантажів і пасажирів. Вони є основним джерелом правового регулювання міжнародних перевезень вантажів, пасажирів та їхнього багажу. За відсутності однакових матеріально-правових норм суб'єкти транспортних відносин звертаються до норм національного права відповідно до колізійних норм транспортних конвенцій чи національного законодавства.</p> <p>Лекції – 32 години. Практичні заняття – 16 годин. Самостійна підготовка - підготовка до лекцій і практичних занять, підготовка до контрольних заходів та їх складання</p>

Основні теми лекцій:

1. Поняття та види перевезень.
2. Транспортне право та транспортне законодавство: національний та міжнародний рівні
3. Законодавче визначення ролі і значення транспорту як важливої галузі суспільного виробництва. Організаційна структура транспортного комплексу як єдина транспортна система України.
4. Відмінність поняття «перевезення» від поняття «сполучення». Характерні риси перевезень. Правове визначення транспортного перевезення та його характерні ознаки. Визначення поняття «міжнародне перевезення».
5. Класифікація перевезень за предметом транспортних операцій, за видом транспорту, залежно від транспортної характеристики товару, за періодичністю, за видом транспортно-технологічної системи, залежно від місця проведення, залежно від порядку проходження кордону, за видом сполучень тощо.
6. Концепції правової природи транспортного права. Поняття транспортного права як окремої галузі права та його специфічні ознаки. Поняття транспортного права як міжгалузевого комплексу та його специфічні ознаки.
7. Поняття залізничного транспорту відповідно до законодавства України. Структура системи залізничного транспорту.
8. Суб'єкти залізничних транспортних правовідносин. Залізниця як основний суб'єкт перевезення вантажів відповідно до законодавства України. Система правових норм щодо регулювання залізничних транспортних правовідносин.
9. Загальна характеристика положень Конвенції про міжнародні залізничні перевезення (КОТИФ) 1980 р. Роль Угоди про міжнародне вантажне сполучення (УМВС) 1950 р. та Угоди про міжнародне пасажирське сполучення (УМПС) в регулюванні міжнародних залізничних перевезень між колишніми соціалістичними країнами. Основні положення цих документів.
10. Загальна характеристика Інструкції з актово-претензійної роботи на залізницях держав-учасниць СНД. Основні міжнародні договори України у сфері залізничних перевезень. Загальна характеристика законодавства України про міжнародне залізничне сполучення.
11. Поняття автомобільного транспорту відповідно до законодавства України. Структура системи автомобільного транспорту. Види автомобільного транспорту. Вантажний і пасажирський автомобільного транспорт, їх функції. Автомобільний транспорт загального користування. Індивідуальний автомобільний транспорт.
12. Суб'єкти автомобільних транспортних правовідносин. Система правових норм щодо регулювання автомобільних

транспортних правовідносин. Правове регулювання договірних стосунків при здійсненні перевезення вантажів автомобільним транспортом.

13. Міжнародні організації у сфері автомобільних перевезень: Міжнародна автодорожня федерація, Міжнародна автомобільна федерація, Міжнародний союз водіїв вантажівок далекого прямування і відповідних транспортних засобів тощо.
14. Основні міжнародні акти у сфері міжнародних автомобільних перевезень. Конвенція про врегулювання авторуху між країнами, встановлення технічних вимог до автомашин у міжнародному сполученні, прав управління автомобілем, уніфікації сигналів на автошляхах (Париж, 1926 р.), Конвенція про шляховий рух і Протокол про дорожні знаки й сигнали (Женева, 19 вересня 1949 р.). Конвенції про шляховий рух і дорожні знаки й сигнали 1968 р. Конвенція про міжнародні автомобільні перевезення пасажирів і багажу 1997 р. (СНД).
15. Загальна характеристика Конвенцій, що регулюють окремі аспекти міжнародних автомобільних перевезень. Конвенція про договір міжнародного перевезення вантажів (КДПВ) 1956 р. (у редакції 1978 р.) і Протокол до неї 1978 р. Європейська конвенція про міжнародне дорожнє перевезення небезпечних вантажів 1957 р. Берлінська угода про загальні умови виконання міжнародних пасажирських перевезень автобусами 1970 р. Угода про міжнародні перевезення швидкопсувних харчових продуктів і спеціальні транспортні засоби, призначені для їх перевезення 1970 р. Митна конвенція про перевезення вантажів із застосуванням “книжки МДП” (Конвенція МДП) 1975 р. Конвенція про договір міжнародного автомобільного перевезення пасажирів і багажу (КАПП) 1973 р.
16. Міжнародні договори та законодавство України в галузі міжнародних автомобільних перевезень.

Основні теми практичних занять:

1. Правовідносини в сфері транспорту як предмет правового регулювання транспортного права
2. Поняття міжнародного транспортного права як комплексної галузі права та його специфіка.
3. Суб'єкти міжнародного транспортного права. Держава як суб'єкт міжнародного транспортного права. Загальна характеристика діяльності міжнародних організацій в сфері транспорту.
4. Міжнародні правовідносини в сфері транспорту як предмет правового регулювання міжнародного транспортного права.
5. Природа норм міжнародного транспортного права, їх місце в системі міжнародного публічного та міжнародного приватного права. Місце і роль колізійних норм у міжнародному транспортному праві. Джерела міжнародного транспортного права.

	<ol style="list-style-type: none"> 6. Спеціальні принципи міжнародного транспортного права (принцип доступу до моря країн, які не мають до нього доступу, принцип свободи польотів в міжнародному повітряному просторі, принцип забезпечення безпеки міжнародної цивільної авіації тощо). 7. Методи міжнародного транспортного права. Імплементація норм міжнародного права у правову систему України з транспортного права. Співвідношення норм міжнародного та національного транспортного права. 8. Законодавство України про співвідношення міжнародного та національного транспортного права.
Мова дисципліни	Українська
Список основної та додаткової літератури	<p>Основна:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Статут залізниць України: Затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 6 квітня 1998 р. № 457 // ЗПУ. – 1998. – № 8. – Ст. 311. 2. Митний кодекс України від 11.07.2012 р. // ВВР. - 2012. - № 38-39. -Ст. 288. 3. Цивільний кодекс України // ВВР. - 2003. - № 40,41. - Ст. 356. 4. Господарський кодекс України // ВВР. - 2003. - № 18-22. - Ст. 144 5. Кодекс торговельного мореплавства України. Відомості Верховної Ради (ВВР). — 1995. — №47-52.— Ст. 349. 6. Угода про міжнародне вантажне сполучення (УМВС) 1951 р. 7. Угода про міжнародне пасажирське сполучення (УМПС) 1950 р. 8. Конвенція про міжнародні залізничні перевезення (КОТІФ) 1980 р 9. Конвенція про шляховий рух (в редакції 1968 р.). 10. Угода про загальні умови виконання міжнародних пасажирських перевезень автобусами 1970 р. 11. Конвенція про договір міжнародного автомобільного перевезення пасажирів та багажу (КАПП) (Женева) 1973 р. 12. Конвенція про міжнародні автомобільні перевезення пасажирів і багажу 1997 р. 13. Європейська Угода відносно роботи екіпажів транспортних засобів, які виконують міжнародні автомобільні перевезення 1970 р. 14. Правила заповнення книжки МДП, затверджені наказом Державної митної служби України від 5 березня 2004 р. №172. 15. Угода про контроль за транскордонним перевезенням небезпечних та інших відходів від 12.04.1996. 16. Угода про перевезення вантажів на особливих умовах 1996 р. 17. Базельська конвенція про контроль за транскордонним перевезенням небезпечних відходів та їх видаленням 1989 р. 18. Європейська Угода про міжнародне дорожнє перевезення небезпечних вантажів 1957 р.

19. Анцелевич Г.О., Покрещук О.О., Ковалевська Л.І. Міжнародно-правова регламентація транспортних перевезень: Підручник. – К.: Зовнішня торгівля, 2004. – 288 с.
20. Демський Е. Ф. Транспортне право України: підручник. Одес. держ. ун-т внутрішніх справ. — О. : Фенікс, 2011. — 556 с.
21. Левковець П.Р., Маруніч В.С. Міжнародні перевезення і транспортне право. Навч. посіб. 3-є вид., виправ. та доп. — К.: Арістей, 2005. — 280 с.
22. Столярський О. В. Правове регулювання міжнародних перевезень : навч. посіб. — К.: Знання, 2012.— 318 с.

Додаткова:

1. Закон України «Про транспорт» від 10 листопада 1994 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1994. – №51. – Ст. 446.
2. Закон України «Про автомобільний транспорт» від 5 квітня 2001 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2001. – № 22. – Ст. 105 (в редакції Закону України від 23 лютого 2006 р. // ВВР. – 2006. – №32. – Ст. 273).
3. Закон України «Про дорожній рух» від 30 червня 1993 р. // Відомості Верховної Ради України. 1993. – № 31. – Ст. 338;
4. Закон України «Про залізничний транспорт» від 4 липня 1996 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – №40. – Ст. 183.
5. Закон України «Про перевезення небезпечних вантажів» від 6 квітня 2000 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2000. – № 28. – Ст.222.
6. Закон України «Про транзит вантажів» від 20 жовтня 1999 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1999. – № 51. – Ст. 446.
7. Закон України «Про функціонування єдиної транспортної системи України в особливий період» від 20 жовтня 1998 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1998. – № 52. – Ст. 318.
8. Закон України «Про транспортно-експедиторську діяльність» від 1 липня 2004 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2004. – № 52. – Ст. 562
9. Закон України «Про дію міжнародних договорів на території України» // ВВР України. 1991. - № 46. - Ст. 616.
10. Правила перевезення пасажирів, багажу, вантажобагажу та пошти залізничним транспортом України, затв. наказом Міністерства транспорту України від 27.12.2006 № 1196 // Офіц. вісн. України — 2007 р., № 26, стор. 51.
11. Правила перевезень вантажів автомобільним транспортом в Україні, затв. наказом Міністерства транспорту України від 14 жовтня 1997 р. № 363 // Офіц. вісн. України. — 1998. — № 8. — С. 283.